

مطالعه‌ی شبیه‌سازی و بررسی پارامترهای مؤثر بر تولید نفت سنگین از مخزن ترک‌دار کوه موند^۱ به روش ریزش ثقلی به کمک تزریق بخار (SAGD)^۲

مهدي جعفری (دانشجوی دکتری)

دانشکده مهندسی شیمی و نفت، دانشگاه صنعتی شریف

منوچهر حقیقی (استاد بار)

دانشکده‌ی فنی - گروه مهندسی شیمی، دانشگاه تهران

یکی از مدرن‌ترین روش‌های بازیابی حرارتی برای تولید نفت سنگین، روش ریزش ثقلی به کمک بخار (SAGD) است. هدف از این مطالعه، بررسی امکان کاربرد و اجرای این روش برای مخزن ترک‌دار کوه موند است. مطالعه‌ی شبیه‌سازی با استفاده از نرم‌افزار STARS ۹۳٪ گرفت. مدل سه‌بعدی مناسب با توجه به اطلاعات مرتبط و در دسترس از مخزن کوه موند و مخازن مشابه، و با به کارگیری سیستم نفوذنیزی دوگانه^۳، طراحی و ساخته شد. مهم‌ترین عوامل مؤثر در تولید نفت سنگین در این روش عبارت‌اند از: بیکیت و دبی بخار تزریقی، موقعیت چاهه‌ها و فاصله‌ی بین آنها، خواص نفت، تخلخل و نفوذنیزی ماتریس و فاصله‌ی ترک‌ها. نتیجه‌ی این نوع تزریق، کاهش گرانروی^۴ و افزایش تحرک نفت است. پس از انجام مطالعات شبیه‌سازی، این نتیجه حاصل شد که بازیابی حرارتی به کمک روش (SAGD) روی مخزن ترک‌دار کوه موند قابل اجراست.

مقدمه

نمونه‌های بدون ترک، در مقایسه با نمونه‌های ترک‌دار، می‌شود و بازیابی نفت برای ترک‌های باریک و افقی، در مقایسه با ترک‌های بزرگ و قائم، بیشتر می‌شود. محققان دیگر راه حل تحلیلی تزریق بخار درون مخازن ترک‌دار توسط ریزش ثقلی را که یکی از سازوکارهای مهم تولید نفت است ارائه دادند.^{۱۰} چن و همکاران مدل تخلخل دوگانه‌ی را برای شبیه‌سازی اثرات گرمائی در مخازن ترک‌دار طبیعی اجرا و توسعه دادند.^{۱۱} شبیه‌سازی‌های آنها سه‌بعدی، سه‌فازی و ترکیبی بود. بلوك‌های ماتریس را به شبکه‌های دو بعدی تقسیم کرده و اثرات ثقلی سیال‌ها، فشار مونینگی و انتقال جرم و اثری بین بلوك‌های ماتریس و ترک را مدنظر قرار دادند. و بالاخره شبیه‌سازی‌های گرمائی با نفوذنیزی دوگانه / تخلخل دوگانه معرفی و مطرح شدند.^{۱۲} باکلس نیز سازوکارهای گوناگون سیال‌زنی بخار در مخازن همگون را مورد بررسی و بحث قرار داد.^{۱۳} میزان تحرک در اثر افزایش دمای بخار و در نظر گیری جایه‌جایی آن به عنوان سازوکارهای ابتدایی بیان شده‌اند. شکست نفت در دماهای بالا، ابساط گرمائی نفت و تأثیر دما بر نفوذنیزی شبی نفت و آب در ناحیه‌ی آب جلو جمیه‌ی بخار، از جمله سازوکارهای سیال‌زنی بخار هستند. باکلس علت اندک بودن اشباع نفت باقی مانده بعد از سیال‌زنی بخار در فضاهای خالی را که سیال‌زنی های مخزن را بخوبی تغییر اشیاع در نقطه‌ی انتهائی نمونه‌های ماسه‌ی سنگی ترک‌دار باعث کاهش اشباع نفت باقی مانده (افزایش بازیابی نفت) در

چاههای افقی بهمنظور افزایش سطح تعاس چاهها با مخزن استفاده می‌شود. در ضمن از چاههای افقی طولانی می‌توان برای تولید نفت با دیوارهای پیشتر و اقتصادی به کمک رانش نیروی تقلیل نیز استفاده کرد. در این روش که چاههای تزریق بخار در بالای چاههای تولید نفت قرار دارند بخار تزریق می‌شود و در چاههای افقی جریان پیدا می‌کند و ناحیه‌ی بخار ایجاد می‌شود که باگذشت زمان و تداوم تزریق بخار گسترش و انتشار می‌یابد تا به مرزهای کناری و سطح بالانی مخزن برسد. اساس این فرایند، کاهش گرانروی نفت سنگین است که در نتیجه‌ی آن گرمای بخار بهروش انتقال هدایتی به سنگ مخزن و نفت سرد و سنگین منتقل می‌شود و باعث افزایش دمای نفت و در نتیجه کاهش گرانروی آن و افزایش تحرک نفت می‌شود و در نهایت این نفت به سمت چاههای تولیدی که در سطوح پائین مخزن قرار دارند، جریان می‌یابد.^[۱۰] البته از آنجا که مخزن ترک دارد، این انتقال و حرکت، به سرعت انجام می‌شود. در جین جریان نفت به سمت چاههای تولیدی، دبی نفت با گذشت زمان، مرتبًاً زیاد می‌شود ولی زمانی که ناحیه‌ی بخار به مرزها می‌رسد افت دبی تولید حاصل می‌شود و ارتفاع قابل دسترسی که باعث ریزش می‌شود نیز کاهش می‌یابد. افزایش نفوذپذیری باعث ازدیاد دبی نفت تولیدی می‌شود اما این منجر به کاهش ضخامت لایه‌ی نفتی گرم شده می‌شود. همچنین افزایش نفوذپذیری گرمایی باعث افزایش ضخامت لایه‌ی نفتی گرم شده و افزایش دبی تولید می‌شود. جبهه‌ی پیشروی بستگی به نفوذپذیری گرمایی مخزن و سرعت در قسمت جلویی جبهه‌ی پیشروی دارد. معادله‌ی ذیل برای محاسبه دبی ریزش ارائه شده است:^{[۱۱] و [۱۲]}

$$Q = 2L \sqrt{(2K \cdot g \cdot a \cdot \phi \cdot S.h./M.vS)}$$

$$1/(M.vS) = \int (1/v - 1/v_r) \cdot (dT/(T - T_R)) \quad (1)$$

g: شتاب ثقل

h: ارتفاع اتاق بخار (m)

K: نفوذپذیری مؤثر (m^{0.2})

L: طول چاه افقی (m)

M: پارامتر بدون بعد که به کمک خصوصیات دما و گرانروی نفت بدست می‌آید.

Q: دبی نفت در چاه تولیدی (m³/s)

α : نفوذپذیری گرمایی مخزن (m^{0.5}.s-1)

β : گرانروی نفت مخزن (Pa.s)

ϕ : تخلخل کسری سنگ مخزن

S: اشباع نفت که کمتر از اشباع نفت باقی مانده در اتاق بخار است.

v : گرانروی سینماتیکی نفت در دمای T°C (m³/s)

بخار در آنها مایع شده‌اند، بیان کرد. شفرد نیز تقطیر هیدروکربن‌های سبک در طی سیلاپ‌زنی بخار در نمونه‌های بدون ترک را آزمایش کرد.^[۱۳] برای ۵٪ تقطیر نفت، مقدار ۱۹/۵٪ بازیابی به خاطر تقطیر افزایش یافت. کارایی جایه‌جایی بخار با آب سرد و گرم نیز مقایسه شد و بازیابی برای نفت خام مورد آزمایش، در سیلاپ‌زنی بخار بیش از ۹۰٪ و برای سیلاپ‌زنی آب گرم ۷۰٪ و برای سیلاپ‌زنی آب سرد ۶۰٪ بود. برخلاف مخازن همگون، تزریق بخار نمی‌تواند محیط مخلخل در سیستم ترک‌ها را جاروب کند، اماقابلیت انتقال و هدایت برای ترک‌ها زیاد است. بنابراین سازوکارهای فوق الذکر به طور جزئی در سیستم ترک‌ها عمل می‌کنند. مینلند، سازوکارهای بازیابی نفت در مخازن ترک‌دار در طی تزریق بخار را مورور کرده است.^[۱۴] انساط گرمائی و تولید گاز به عنوان دو سازوکار اصلی در دماهای بالا، توضیح داده شده است.

۱. انساط گرمائی: سیال و کانی‌های سنگ با افزایش دما منبسط می‌شوند. انساط جزئی حدود ۰/۰۵°F توسط انساط سیال و کاهش تخلخل به وجود می‌آید که باعث خروج سیال از ماتریس به داخل ترک می‌شود. بدلاً از سازوکار گرم شدن در مخازن ترک‌دار اغلب از نوع انتقال هدایتی، و برای سیستم همگون از نوع انتقال همرفتی توسط بخار می‌عافیت است.

۲. فرایند آشام: برای مخازن آب دوست باعث ورود آب موجود در شبکه‌ی ترک به داخل بلوك‌های ماتریس از بین باریک‌ترین فضاهای خالی می‌شود. این فرایند مربوط به سیستم سنگ / نفت / آب نمک ممکن است با دما، و یا توجه به ترکیب نفت افزایش یا کاهش یابد.

۳. ریزش ثقلی: آب و گاز در ترک‌ها توسط نیروهای تقلیل به اطراف ماتریس منتقل می‌شود و آنها را محاصره می‌کند. ارتفاع هیدروستاتیکی جزئی بین آب در ترک و نفت با ۳۵API تنها ۶۵Psi/Ft و برای گاز در ترک ۳/۰Psi/Ft می‌باشد. بنابراین ریزش ثقلی یک سازوکار بازیابی با پتانسیل بالا در ترک‌های پرسشه از گاز و تشکیلات ضخیم است.

۴. تولید گاز: در طی تزریق بخار، تولید CO₂ مشاهده شده است.^[۱۵] همچنین ترکیبات هیدروکربن سبک در طی تزریق بخار تولید می‌شود. با افزایش دمای مخزن، حجم گاز تولیدی افزایش می‌یابد و نفت از ماتریس به سمت ترک‌ها جایه‌جایی شود.

۵. رانش گاز محلول: اگر منحنی برش دوفازی^۵ نفت خام منحنی بخار راقطع کند، این سازوکار (رانش گاز محلول) انجام می‌شود. محققان اظهار داشته‌اند که گاز اولیه اشباع در مخازن ممکن است در دماهای بالا انساط یابد و رفتاری شبیه به مخزن با سازوکار فعال رانش گاز محلول داشته باشد.^[۱۶] در روش SAGD از

نفت گرم شده در قسمت جلوئی جیبه‌ی پیشروی بخار، پایدار است. در مخازن ترک‌دار فرایند گرمایی^۷ سریع‌تر از تخلیه‌ی ماتریس^۸ عمل می‌کند. میزان دبی ریزش براي ورود بخار به داخل بلوک، قبل از اینکه بلوک به طور کامل توسط انتقال هدایتی گرم شود، اندک است. بعد از اینکه دمای بلوک تقریباً با دمای بخار برابر شد، سیستم حاکم بر آن ریزش نفت از بالا به سمت پائین در دمای ثابت است. برای مخازن ترک‌دار طبیعی با تزریق بخار جریان گرما سریع‌تر از جریان سیال است. این زمانی است که ریزش ثقلی سازوکار غالب برای بازیابی بشتابد. تحت این شرایط از انتقال هم‌رفتی گرما صرف نظر می‌شود و جریان گرما توسط انتقال هدایتی، پدیده‌ی غالب است. دبی‌های ریزش به گرانزوی نفت خام و دمای بخار و خصوصیات مخزن بستگی دارد.

روش تحقیق

مطالعات شبیه‌سازی به کمک نرم‌افزار STARS^{۹۳/۰۰} بر روی مخزن ترک‌دار کوه موند صورت گرفت. مدل مورد آزمایش به صورت ۱۰۵ بلوک مکعبی (۵ بلوک در جهت X و ۱ بلوک در جهت Z و ۲۱ بلوک در جهت Y) به طول ۹ فوت و به حجم ۷۶۵۴۵ Ft^۳ و با سیستم «نفوذپذیری دوگانه» انتخاب شد. در این بخش از تحقیقات تصمیم گرفته شد که مهم‌ترین عوامل مؤثر بر تولید نفت سنگین به روش SAGD مورد بررسی و تجزیه و تحلیل قرار گیرند. این عوامل مهم شامل: دبی بخار تزریقی، موقعیت چاه‌های تزریق و تولید، فاصله‌ی بین چاه‌های تزریق و تولید، خواص نفت (چگالی و گرانزوی)، کیفیت بخار تزریقی، تخلخل ماتریس، فاصله‌ی ترک‌ها از یکدیگر و نفوذپذیری ماتریس هستند. با توجه به نمونه‌های گرفته شده از مخزن کوه موند، خصوصیات فیزیکی سنگ مخزن از قبیل تخلخل، اشباع نفت و آب، تراکم‌پذیری و نفوذپذیری سنگ‌ها و هدایت حرارتی آنها و طول و عرض ترک‌ها و نیز خواص سیال مخزن از قبیل وزن مولکولی، چگالی مولی، تراکم‌پذیری، انبساط حرارتی نفت، فشار و دمای بحرانی، گرانزوی دمای‌های متفاوت و درجه‌ی API و فشار و دمای مخزن اندازه‌گیری شده‌اند، سپس مطالعات شبیه‌سازی بر روی مدل فوق الذکر انجام شد.

نتایج و بحث

با انجام آزمایشات و مطالعات شبیه‌سازی مخزن کوه موند برای سازند سروک به کمک نرم‌افزار STARS^{۹۳/۰۰} و مدل فوق الذکر نتایج ذیل به دست آمده است:^[۱۵]

۱. میزان دبی بخار تزریقی از مهم‌ترین عوامل تولید نفت در روش

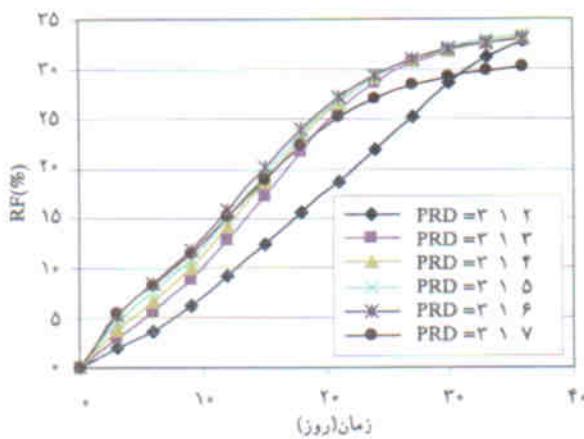
v_R : گرانزوی سینماتیکی نفت در دمای $T_R^{\circ C}$ (m^3/s)

v_S : گرانزوی سینماتیکی نفت در دمای $T_S^{\circ C}$ (m^3/s)

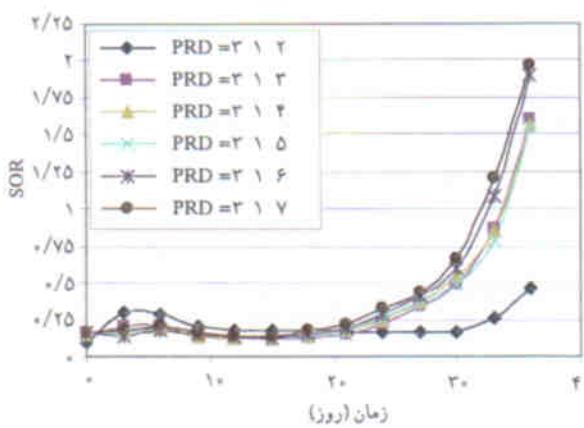
این معادله برای هر دسته از واحدهای ابعاد، ثابت است. البته باید یادآور شویم که گسترش ناحیه‌ی بخار به سمت بالا، به نظم اما کاملاً سریع است، تا اینکه آن ناحیه به بالای مخزن برسد. حرکت رویه بالای مرز مشترک به صورت انگشتی است که باعث ایجاد جریان نفت به صورت پیچ خورده می‌شود، اما به طور خیلی پایدار به سمت کناره‌ها و پائین حرکت می‌کند.^[۱۶] اگر نفت تولیدی سریعاً از چاه تولید افقی انتقال داده شود، ناحیه‌ی بخار به سمت پائین حرکت می‌کند و بخار به صورت کنار گذر شده در مخزن می‌ماند. غالباً تنها نیروی تقلیلی است و تحرک نفت نیز به خاطر نزدیکی به ناحیه‌ی بخار است. این فرایند در چاه‌های تولیدی قائم بی‌اثر است که علت آن جریان‌های نسبتاً اندکی است که ممکن است تحت این شرایط حاصل شود. از این نظریه نتیجه می‌شود که به طور محسوسی مقدار دبی تولیدی در مراحل اولیه به عدد بدون بعد اضافی B_3 وابسته است.

$$(2) \quad B_3 = \sqrt{(K.g.h / (\alpha). S.m.s)}$$

این رابطه به نسبت سهولت جریان نفت رانده شده توسط نیروی تقلیلی به جریان گرما بستگی دارد و برای مقادیر بزرگ B_3 نفت تمایل به جریان در لایه‌های نازک دارد و مقادیر دبی سریعاً به سمت مقادیر به دست آمده توسط معادله ۱ میل می‌کند. در مقادیر کوچک B_3 برای انبساط و تجمع گرمای کافی و مناسب، زمان قابل توجهی مورد نیاز است و دبی‌های اولیه می‌توانند کم تر باشند.^[۱۷] انتقال هدایتی گرما بر سیستم حاکم است که به صورت یک فرایند ریزش ثقلی گرمائی آرام و تدریجی برای بازیابی نفت سنگین از مخازن ترک‌دار با بلوک‌های ماتریس و با نفوذپذیری اندک صورت می‌گیرد. مدل‌های رضایت‌بخشی برای پیش‌گوئی و انجام این فرایند برای شبیه‌سازی آن در دسترس نیست. سازوکار انتقال هدایتی عمق نفوذ وسیعی ندارد و گرانزوی نفت به تدریج با گذشت زمان کاهش می‌یابد. در ضمن، بخار از قسمت پائین ترک‌ها وارد محیط متخلخل می‌شود. جیبه‌ی پیشروی گرما از سمت پائین بلوک به طرف بالا منتشر می‌شود. دمای هر نقطه با شبیه‌سازی تدبیری که جیبه‌ی بخار به آن رسید بستگی دارد. این فرایند با گرم شدن نفت در لایه‌ی بازیک جلوی مرز مشترک نفت-بخار و با کاهش گرانزوی نفت به مقدار کم و سپس با ریزش نفت—با توجه به اختلاف چگالی نفت گرم شده نسبت به بخار—صورت می‌گیرد. در تئوری SAGD ریزش

شکل ۳. بررسی اثر موقعیت چاههای بازیابی تجمعی نفت تولیدی.

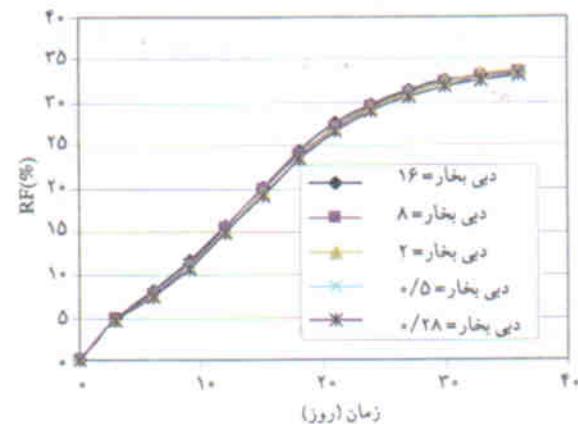
شکل ۴. بررسی اثر موقعیت چاههای بازیابی نسبت بخار به نفت.

این فرایند گرانروی و چگالی از اهمیت زیادی برخوردارند. در این مخزن یک سری اطلاعات مربوط به گرانروی بر حسب دما در دست بود، بنابراین گرانروی مورد بررسی قرار نگرفت و از آنجاکه چگالی نفت در گزارش‌های ارائه شده بین ۸-۱۲ API، تغیرات چگالی موردنظر مطالعه قرار گرفت. در مدل مورد بحث آزمایشات به ازاء مقادیر ۱۹/۸، ۱۵/۱، ۱۲/۵، ۱۱/۳، ۸/۸، ۶/۲ آب‌آزمایشات انجام شد. با توجه به شکل‌های ۵ و ۶ نتیجه شد که در تمام حالات اختلاف قابل ملاحظه‌ی در مقادیر ضریب بازیابی و نسبت بخار به نفت SOR و دبی نفت و مقدار نفت و آب تولیدی دیده نمی‌شود.

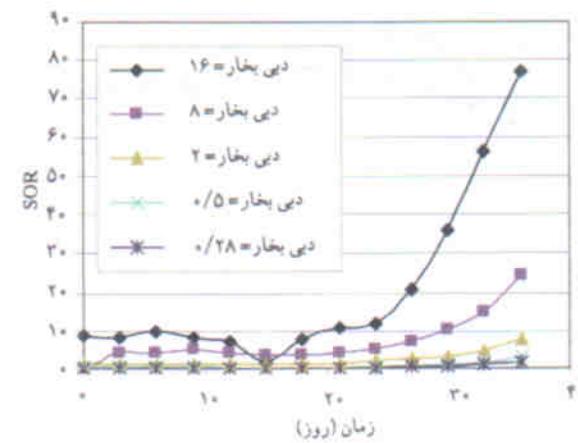
۴. کیفیت بخار تزریقی به طور مسلم بر تولید نفت سنگین تأثیر چشمگیری دارد. زیرا هم مقدار گرمای منتقل شده و هم گسترش ناحیه بخار را تعیین می‌کند. مدل مورد بحث به ازاء مقادیر کیفیت ۹۵، ۷۰، ۵۰، ۲۵ درصد مورد آزمایش قرار گرفت. با توجه به شکل‌های ۷ و ۸ نتیجه شد که هر چه کیفیت بخار بالاتر باشد، مقادیر ضریب بازیابی و نفت تولیدی حداقل و مقادیر SOR و آب

SAGD است. زیرا دبی بخار هم میزان گرمای انتقال یافته به نفت گسترش ناحیه‌ی بخار را تعیین می‌کند و هم این دبی در جایه‌جایی نفت تأثیر دارد. در مدل مورد بحث، دبی بخار تزریقی به ازاء مقادیر ۱۵، ۲۰، ۲۵، ۳۰، ۳۵ و ۴۰ بشکه در روز (معادل آب) مورد آزمایش قرار گرفتند. با توجه به شکل‌های ۱ و ۲ نتیجه شد که دبی بهینه‌ی بخار تزریقی برای این مدل معادل ۲۵/۳۰ است.

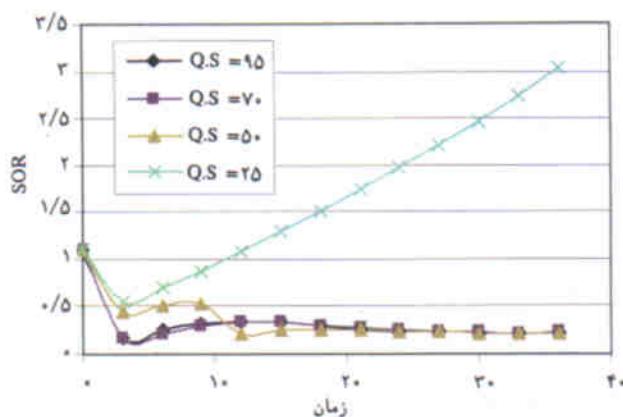
۲. موقعیت چاههای تزریق و تولید از عوامل مؤثر بر تولید به روش SAGD است. از آنجا که گسترش ناحیه‌ی بخار و میزان اختلاف گرمای بخار از سنگ‌های مخزن و قابلیت بازیابی تمام نفت گرم شده و ریزش کرده را تعیین می‌کند. در مدل الف هردو در وسط مدل و چاه تولید در پائین چاه تزریق؛ در مدل ب هردو در کنار مدل و چاه تولید در بالای چاه تزریق؛ و در مدل ج هردو در کنار مدل، ولی چاه تولید در بالای چاه تزریق قرار داده شدند. با توجه به شکل‌های ۳ و ۴ نتیجه شد که حالت الف بهترین حالت است. ۳. خواص نفت یکی دیگر از عوامل مهم در روش SAGD است. در

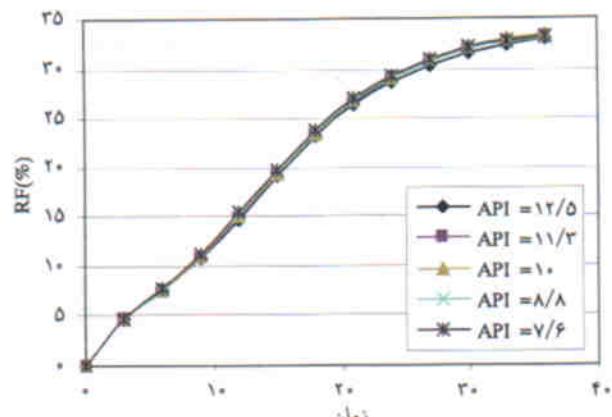
شکل ۱. بررسی اثر دبی تزریق بخار بر بازیابی تجمعی نفت تولیدی.

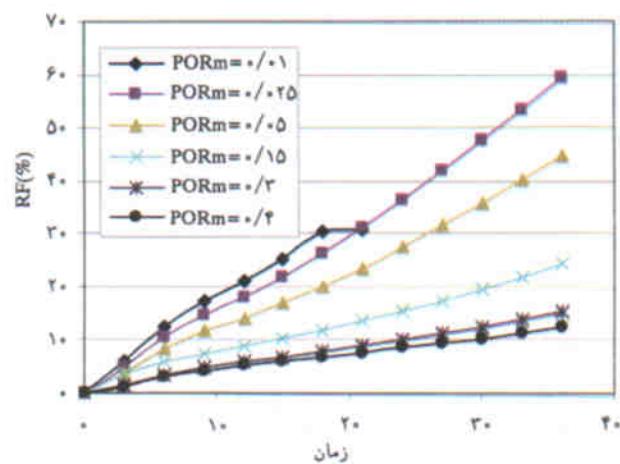
شکل ۲. بررسی اثر دبی تزریق بخار بر نسبت بخار به نفت.

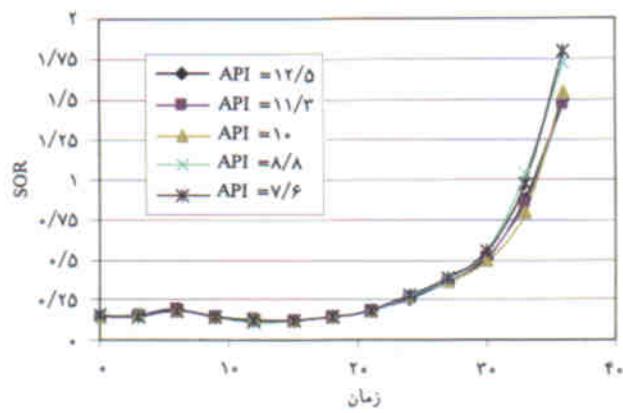
شکل ۸. بررسی اثر کیفیت بخار تزریقی بر نسبت بخار به نفت.

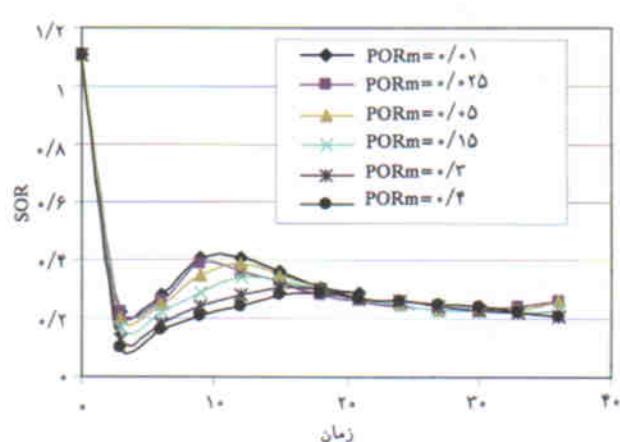
شکل ۵. بررسی اثر API نفت بر بازیابی تجمعی نفت تولیدی.

شکل ۹. بررسی اثر تخلخل ماتریس بر بازیابی تجمعی نفت تولیدی.

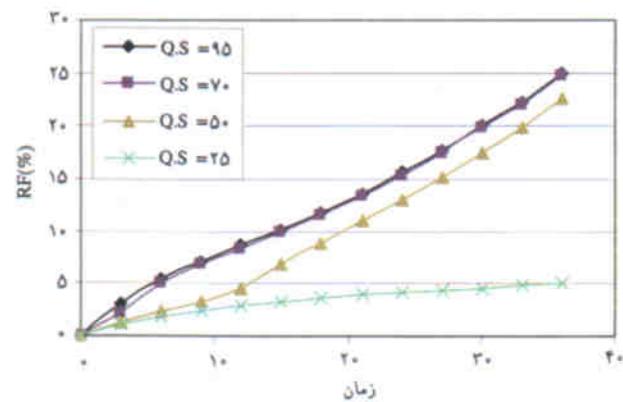

شکل ۶. بررسی اثر API بر نسبت بخار به نفت.

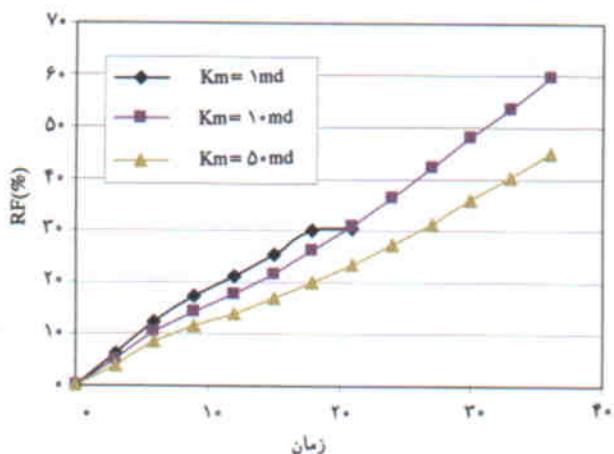
شکل ۱۰. بررسی اثر تخلخل ماتریس بر نسبت بخار به نفت.

مدل مورد بحث، میزان تخلخل $1 = 0/0.25, 0/0.30, 0/0.40$ به کار گرفته شد و با توجه به شکل‌های ۹ و ۱۰ نتیجه شد که هر قدر تخلخل ماتریس بالاتر رود مقادیر ضریب بازیابی کمینه می‌شود ولی مقادیر نفت و آب تولیدی بیشینه می‌شوند.

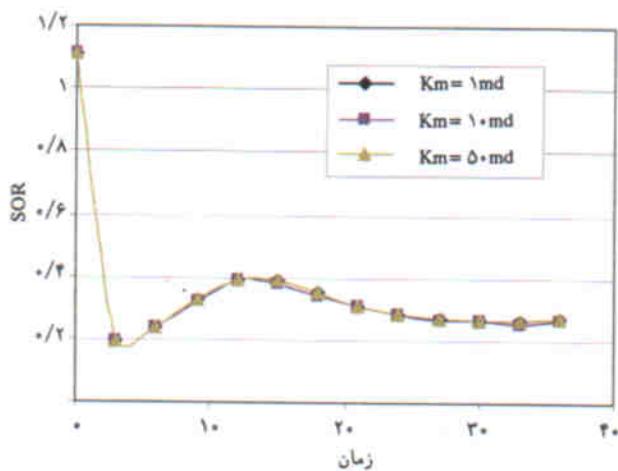

شکل ۷. بررسی اثر کیفیت بخار تزریقی بر بازیابی تجمعی نفت تولیدی.

تولیدی حداقل می‌شوند. نتیجه‌ی دیگر اینکه کیفیت بهینه‌ی بخار $7/7$ ٪ است و بیش از آن غیرااقتصادی است.
۵. تخلخل ماتریس از عوامل مهم در روش SAGD برای تولید نفت سنگین است. و تعیین‌کننده‌ی مقدار نفت درجا و مقدار گرمای مورد نیاز برای گرم کردن این مقدار نفت است. در آزمایش بر روی

شکل ۱۳. بررسی اثر تراوایی ماتریس بر بازیابی تجمعی نفت تولیدی.

شکل ۱۴. بررسی اثر تراوایی بر نسبت بخار به نفت.

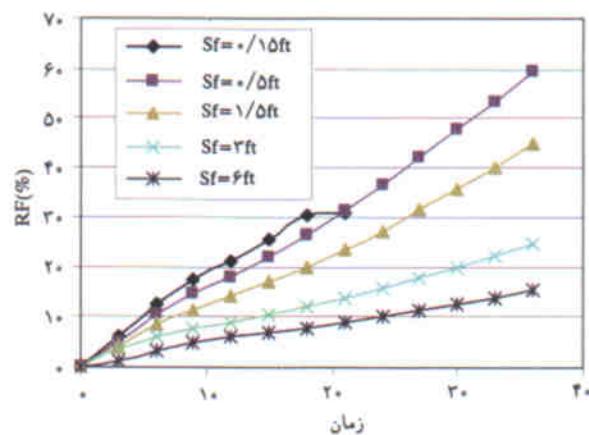
قرار گرفت و با توجه به شکل‌های ۱۳ و ۱۴ نتیجه شد که تفاوت زیادی در این محدوده از تغییرات نفوذپذیری ماتریس در مقادیر ضریب بازیابی و SOR و مقادیر نفت و آب تولیدی مشاهده نمی‌شود، ولی به مقدار انداز برابر ۵۰ میلی دارسی مقادیر ضریب بازیابی و نفت تولیدی بیشتر می‌شود.

نتیجه‌گیری

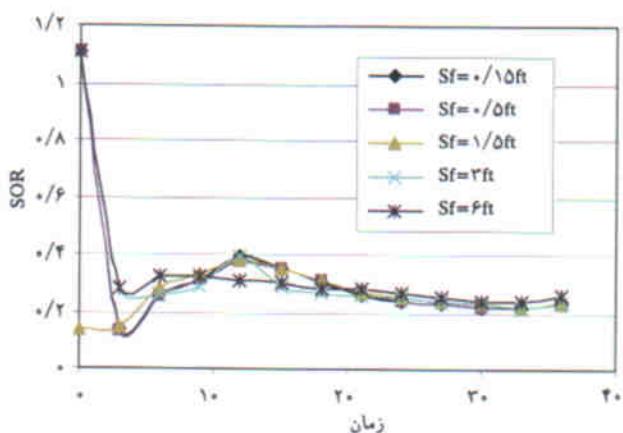
۱. روش SAGD برای مدل مورد بحث قابل کاربرد و اجراست.
۲. دبی بهینه‌ی بخار تزریقی برای این مدل $28 \text{ bbl/day}/\text{ft}^2$ است.
۳. موقعیت صحیح چاه‌های تولید و تزریق در وسط مدل و چاه تولید در پائین چاه تزریق است.
۴. چگالی نفت در محدوده‌ی API ۱۹/۸ - ۱۹/۶ تأثیر قابل ملاحظه‌ی بر بازیابی و نفت تولیدی و SOR ندارد.
۵. کیفیت بهینه‌ی بخار تزریقی 7% است.

۶. فاصله‌ی ترک‌ها از یکدیگر از مواردی بود که در تولید نفت سنگین در روش SAGD تأثیر دارد. این بدین علت است که هم میزان نفوذ بخار و به تبع آن گرم شدن سریع تر و بیشتر ماتریس (به علت این که بلوک‌های ماتریس به سرعت تحت محاصره قرار می‌گیرند) و هم مقدار ریزش نقلی به علت نفوذپذیری بالا در ترک‌ها تعیین می‌شوند. در این مقادیر $1/5, 0/5, 0/05$ و $0/005$ فوت مورد مطالعه قرار گرفتند. با توجه به شکل‌های ۱۱ و ۱۲ نتیجه شد که اختلاف قابل ملاحظه‌ی بی در این محدوده از فاصله‌ها در نتایج دیده نمی‌شود. البته به مقدار انداز برابر $1/5$ فوت مقادیر ضریب بازیابی و نفت تولیدی بیشتر می‌شوند.

۷. نفوذپذیری ماتریس یکی از عوامل مهم در تولید نفت به روش SAGD است. زیرا هم گسترش ناحیه‌ی بخار و نفوذ در ماتریس و هم ریزش نقلی نفت در ماتریس را تعیین می‌کند. مدل مورد بحث به ازاء مقادیر نفوذپذیری $0.1, 0.5, 0.50$ میلی دارسی مورد آزمایش

شکل ۱۱. بررسی اثر فاصله بین ترک‌ها بر بازیابی تجمعی نفت تولیدی.

شکل ۱۲. بررسی اثر فاصله بین ترک‌ها بر نسبت بخار به نفت.

۶ تخلخل ماتریس نقش مهمی بر بازیابی و نفت تولیدی دارد. ماتریس و ترک به ترتیب $15/0^{\circ}$ و $05/0^{\circ}$ ، کیفیت یهینه‌ی بخار تزریقی $70/0^{\circ}$ ، دبی بخار تزریقی $28/0^{\circ}$ ، اشباع اولیه‌ی ماتریس و ترک $32/0^{\circ}$ و چاههای تولید و تزریق در وسط مدل و چاه تزریق در بالای چاه تولید است. بعد از ۱۲ ماه، مقدار ضریب بازیابی تجمعی به $21/8\%$ و مجموع نفت تولیدی 361 bbl و مقدار SOR نیز بین $11/11-11/19^{\circ}$ و دبی تولید نیز بین $46\text{ bbl/day}-1/46\text{ bbl/day}^{\circ}$ است.

۷. فاصله‌ی ترک‌ها در محدوده‌ی $15-6/0^{\circ}$ فوت نقش چندانی بر بازیابی و نفت تولیدی ندارد.

۸. نفوذپذیری ماتریس در محدوده‌ی $1-5^{\circ}$ میلی دارسی تأثیر چندانی بر بازیابی و نفت تولیدی ندارد. با توجه به شرایط مخزن مقادیر یهینه به شرح ذیل ارائه می‌شود: دمای سطح 6°F و دمای مخزن 40°F و دمای بخار تزریقی

پابلوشت

1. Kuh-E-mond
2. Steam Assisted Gravity Drainage (SAGD)
3. dual permeability
4. viscosity
5. envelope two phase
6. fractional porosity
7. heating process
8. matrix drainage

منابع

1. Butler, R.M. "Steam-assisted-gravity-drainge", University of Calgary, Alberta, Canada 9th annual Heavy and Oil Sands technical Symposium (March 11, 1992).
2. Van Poollen, H.K. and Associates, Inc. "Fundamental of enhanced oil recovery", Tulsa, Oklahoma, (1980).
3. Butler R.m., McNab, G.s. and Lo, H.y., "Theoretical studies on the gravity-drain of heavy oil during steam heating", can. chem. eng., 59: pp 455-460 (August 1981).
4. Butler, R.M. and Stephens, D.J., "The gravity-drainage of steam-heated heavy oil to parallel horizontal wells", J.can pet Tech., pp 90-96 (April-June 1981).
5. Janisch, A., "Oil sands and heavy oil: can they ease the energy Shortage", Lst UNITAR Conference, Edmonton, Alberta (June 4-12, 1979), reported in, the future of heavy Crude Oils and Tar Sands, New Yourk: Mc Graw-Hill, pp 33-41 (1981).
6. Berry, V.J.Jr and Parrish, D.R., "A theorical analysis of heat flow in reverse combustion", Trans. AIME, 219: pp 124-131 (1960).
7. Buckles, R.S. "Steam stimulation heavy oil recovery at cold lake, alberta", SPE 7794, (1979).
8. Shepherd, D.W., "Steam stimulation recovery of cold lake bitumen", Lst UNITAR Conference, Edmonton, Alberta (June 4-12, 1979), reported in, the Future of Heavy Crude Oils and Tar Sands, NewYork: Mc Graw-Hill, pp 349-360 (1981).
9. Mainland, G.G. and Lo, H.Y., "Technological basis for commercialical in-situ recovery of cold lake crude" 11th word pet. cong., London, Session RDT3(1), (1983).
10. Denbina, E.S., Boberg, T.C. and Rotter, M.B., "Evaluation of key reservoir drive mechanism in the early cycles of steam stimulation at cold lake", SPE 16737, Dallas (1986).
11. Butler, R.M., "Thermal recovery of oil and bitume", Prentice-Hall, nglewood Cliffs, NewJersey (1991).
12. Butler, R.M., "A new approach to the modelling of steam-assisted-gravity-drainage", J. can. Pet. Tech pp 42-51 (May-June 1985).
13. Griffin, P.J. and Trofimen Koff, P.N., "Laboratory studies of the steam-assisted-gravity-drainge process", AOSTRA J. of Research, 2(4), pp 197-203, (1986).
14. Chung, K.H. and Butler, R.M., "A theoretical and experimental study of steam-assisted-gravity-drainage process", in R.F. Meyers and Wiggin (Editors), The Fourth UNITAR/UNDP International conference on Heavy Crude and Tar sands, 4: Insitu Recovery, AOSTRA, Edmonton, pp 191-210 (1989).
۱۵. جعفری، مهدی. «شبیه‌سازی تولید نفت سنگن از مخزن ترک‌دار موند برروش SAGD»، دانشکده فنی، دانشگاه تهران، (شهریور ماه ۱۳۷۹).